

Bugün tam 2. yılım doldu.

Bu iki metrekairelik çok gelişmiş varilin içindeyim.

Tek başıma.

Hedefim Plüton iyice büyüdü artık ekranımda, Dünya'ysa benden tam 5 milyar kilometre uzakta. Nokta bile değil. Konuşmalarım oraya 5 saatte gidiyor ışık hızıyla, 5 saatte de dönüyor. Üstelik enerjim çok kısıtlı olduğu için gerekmedikçe mesaj göndermiyorum. Buralarda yaşayabileceğim hidrojen istasyonu yok. Asteroid kuşağından geçerken yaptığım hesapta olmayan manevralar bütçemi hayli zorladı.

Neyse, iyi tarafından bakmak lazım, kimseyle kavgaya edemiyorsun bu şartlarda. Cevap gelene kadar sinirin geçmiş oluyor.

Zaten hayli sakın bir insanımdır. Bu göreve seçilmemin asıl sebebi, bana açıkça söylemeseler de, astronotluk geçmişimdeki (olmayan) başarılar değil, psikolojik açıdan son derece kararlı olmam. Artık akıllı sistemler bütün işi yapıyor çünkü, bize düşen sadece bu şartlarda delirmemek.

Sponsorum küçücük bir bilimsel araştırma vakfı yerine dev bir madencilik şirketi olsaydı durum çok farklı olurdu. Ama Plüton'u onlardan başka kim ne yapsın? Buzdan başka bir şey yok ki. Herhangi bir şeyi geri getirmenin maliyeti ise astronomik! Ama gözlemevi kurmak istiyorsanız ideal bir yer. Güneş Sistemi'nin gemi enkazlarından en az etkilenen bölgesi.

Ömrünü doldurmuş uzay gemilerinin en küçük bir cıvatası bile, saniyede 30 km hızla, süper bir mermiye dönüşüyor. Ben bunları virüslere benzetiyorum, gemileri de hücrelere. Gereksiz bir parça bir gemiye çarpıp delince, bir milyon gereksiz parça daha uzaya dağılıyor. Bunlardan en az 10 tanesi de başka gemilere çarpıyor. Uzun vadede durum umutsuz yani.

Yine de benim durumumdan kat kat iyidir. Onlarda insan yok ki. Gelişmiş yapay zekâ programları, -200 santigrat derecede, küçücük bir konserve kutusunun içinde, yıllarca sürecek seferlere hiç itiraz etmiyor. Biz astronotların nesli tükenmek üzere. Zaten bu işi de onun için kabul ettim, muhtemelen meslek hayatımın son işi olacak.

Vakıf da bu işi önce akıllı sistem destekli robotlara yaptırmayı denedi. Ama teleskobun da, sonrasında gönderdikleri robotların da neden bir anda sessizliğe büründüğünü çözemediler bir türlü.

* * *

Orada neyle karşılaşacağımı bilmiyorum, ama içimden bir ses dönüş yolunda yakıtın yetip yetmeyeceğini bu kadar kafaya takmama gerek olmadığını söylüyor.

* * *

Artık çok yaklaştım. Yolculuğun başından beri kapalı tutulan yüksek çözünürlüklü kameraları devreye aldım. Şu andan itibaren iletişim sürekli açık duracak ve tüm kayıtlar geminin iki ayrı ucundaki antenlerden maksimum güçte gönderilecek. Ne olur ne olmaz, hikâyemi anlatmak için geri dönmeyi bekleme lüksüm yok.

Şu anda teleskobu görebiliyorum. Tek parça ve sorunsuz gibi duruyor uzaktan. O civara düşmüş ve dağılmış gemilerin parçaları da görünüyor, ama niye düştükleri hakkında hiç bir fikrim yok.

Bir dakika! Orada olmaması gereken bir şey var. Işıldayan, küresel bir buz kristali görüyorum. Şimdi hafızadaki tüm Plüton görüntüleriyle karşılaştırıyorum. Evet, o küre biz oraya inmeden çok önce de varmış, ama uzaktan sıradan bir parça buz gibi görünüyor o fotoğraflarda. Ve de ısıldamıyor. Elektromanyetik spektrumun bütün frekanslarını deniyorum. X-ışınlarına sıra gelince...

(Uzun bir sessizlik)

Beni iyi dinleyin, ikinci kez anlatma şansım olmayabilir. X-ışını frekansında çok yoğun ve çok ince bir enerji demeti görüyorum. Artan mesafeyle genişlemiyor, hep ilk yarıçapını koruyor. Dünya'da bunu yapabilecek bir teknoloji yok. Bu küreyi buraya koyanlar Güneş Sistemi'nin sınırlarına ulaştığımız anda aktive olacak şekilde ayarlamış olmalılar. Allah kahretsin! Tam üstüne ...

* * *

Eminim Dünya'dakiler de benim düşündüklerimi düşüneceklerdir. Bu sensörün iletişimi her tarafa yayılan küresel dalgalarla değil de, incecik bir enerji demetiyle yaptığını. Gönderdiği bilgi miktarı çok fazla veya merkez üssü çok uzak olduğu için gücünün çok fazla olduğunu. Ve kızgın telin tereyağını kesmesi gibi teleskobu da, benimki dahil diğer gemileri de delip geçtiğini...

Önce beni hedef aldıklarını düşünmüştüm ama hâlâ çalışan kameralarım öyle olmadığını söylüyor. Ben onların umurunda bile değilim. Lazer uzayın sabit bir noktasına odaklı, ama Plüton'un hareketinden dolayı o da açısını değiştirmek zorunda kalıyor.

Gönderdiğim görüntülerden kürenin koordinatlarını hesaplayacaklardır. Ve benim tam "Allah Kahretsin" dediğim andaki pozisyonumu. Bu iki noktadan geçen doğruyu sonsuza kadar uzattıklarında da tehlikenin ne yönden geleceğini anlayacaklardır. Bunu yapabilecek insanlar var Dünya'da. Onlara güveniyorum.